

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику) розглянула проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо використання смуги відведення автомобільних доріг загального користування суб'єктами господарювання» (далі – проект Закону), а також документи, що надані до нього листом Державного агентства автомобільних доріг України від 12.07.2021 № 2189/2/09-02/10.

За результатами розгляду проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону про регуляторну політику, ДРС

встановлено:

розробником у проекті Закону запропоновано внести зміни та доповнення до деяких законодавчих актів, зокрема: Законів України «Про автомобільні дороги», «Про рекламу», «Про джерела фінансування дорожнього господарства», «Про перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності».

Однак проект Закону не може бути погодженим у запропонованій редакції з огляду на таке.

Так, пунктом 4 Розділу I проекту Закону передбачається пункт 64 Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України від 19.05.2011 № 3392 (далі – Закон № 3392-VI), викласти в новій редакції. А підпунктом 3 пункту 3 Розділу 1 проекту Закону, яким вносяться зміни до статті 37 Закону України «Про автомобільні дороги» (далі – Закон), запроваджується новий документ дозвільного характеру – дозвіл на використання смуги відведення автомобільних доріг загального користування для влаштування суб'єктом господарювання заїзду та виїзду, перехідно-швидкісних смуг до об'єкту дорожнього сервісу та на перехрещення смуги відведення автомобільних доріг загального користування інженерними комунікаціями та мережами (далі – дозвіл).

30 022101224691 01001

АСУД "ДОК ПРОФ З"

РІШЕННЯ № 428 від 08.09.2021

Кучер Олексій Володимирович

КЕП Кучер Олексій Володимирович

58E2D9E7F900307B04000003BF53000408B8E00

РІШЕННЯ № 428 від 08.09.2021

Водночас, окремими положеннями статті 37 Закону передбачається розмежування дозволу на два види та встановлюються різні вимоги до документів, які необхідно подати для їх отримання, а саме: дозвіл на використання смуги відведення автомобільних доріг загального користування для влаштування заїздів та виїздів, перехідно-швидкісних смуг до об'єкту дорожнього сервісу та дозвіл на використання смуги відведення автомобільних доріг загального користування на перехрещення інженерними комунікаціями та мережами.

Зауважуємо, що структура законопроекту повинна забезпечувати послідовне логічне викладення нормативного матеріалу, його доступність для огляду та тим самим сприяти правильному його розумінню, а відтак і застосуванню.

Проте в тексті проекту Закону назви дозволів різняться, а норми викладені некоректно, у зв'язку з чим виникає неоднозначне трактування положень законопроекту. Запропонований проектом Закону механізм державного регулювання не відповідає основним завданням, визначеним Національною економічною стратегією на період до 2030 року, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 03.03.2021 № 179, одним із стратегічних завдань якої є скорочення кількості дозволів та поширення застосування декларативного принципу.

Відповідно до частини першої статті 3 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» одним з основних принципів державної політики з питань дозвільної системи у сфері господарської діяльності є зменшення рівня державного регулювання господарської діяльності.

Тобто запровадження нових документів дозвільного характеру не відповідає завданням Уряду.

При цьому, аналіз регуляторного впливу та пояснювальна записка до проекту Закону не містять обґрунтування щодо необхідності запровадження проектом Закону механізму регулювання відносин, що виникають у сфері дорожнього господарства, шляхом отримання вищезазначених дозволів.

Положеннями проекту Закону також встановлюються розмір плати за отримання дозволів та вичерпний перелік документів, які необхідно подати разом із заявою про їх отримання, зокрема погоджені з підрозділом Нацполіції *проект на будівництво, реконструкцію і ремонт комплексу дорожнього сервісу* або копія проекту перехрещення смуги відведення автомобільних доріг інженерними комунікаціями та мережами (частини третя, шоста-сьома статті 37 Закону).

На сьогодні, пунктом 108 Закону № 3392-VI до документів дозвільного характеру віднесено погодження проектів щодо будівництва, реконструкції і ремонту автомобільних доріг, залізничних переїздів, *комплексів дорожнього сервісу* та інших споруд у межах смуги відведення автомобільних доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг.

Крім того, розроблення та узгодження необхідної проектної документації на будівництво об'єктів дорожнього сервісу здійснюється з дотриманням вимог чинного законодавства України (Закони України «Про автомобільні дороги», «Про дорожній рух», «Про будівельні норми», «Про регулювання містобудівної діяльності», тощо) та чинних державних будівельних норм та стандартів (ДБН Б.2.2-12:2019 Планування та забудова територій; ДБН В.2.3-4:2015 Автомобільні дороги. Частина І. Проектування. Частина ІІ. Будівництво.; ДБН В.2.3-15:2007 Будинки і споруди. Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів. Зміна № 1; ДСТУ Б В.2.3-33:2016 Автомобільні дороги. Визначення меж смуг відведення; ДСТУ Б В.2.3-30:2015 Автомобільні дороги загального користування з трьома смугами руху. Загальні технічні вимоги, тощо).

Отже, виникає додаткове невиправдане навантаження на суб'єктів господарювання, дублювання засад державного регулювання у сфері дорожнього господарства.

Надмірне регулювання може призвести до створення бар'єрів для розвитку бізнесу, збільшення часових та грошових витрат для суб'єктів господарювання. Тому, запропоновані розробником зміни вважаємо недоцільними та не ефективними.

З огляду на зазначене, пропонуємо розробнику надати змістовне обґрунтування щодо доцільності правового регулювання відносин у сфері дорожнього господарства шляхом встановлення на законодавчому рівні необхідності отримання вищезазначених документів дозвільного характеру.

Крім того, зауважимо, що ДРС листом від 14.04.2021 № 1894/0/20-21 направила на адресу Мінінфраструктури та Укравтодору пропозиції щодо скасування необхідності отримання суб'єктами господарювання дозволів на розміщення, будівництво споруд, об'єктів дорожнього сервісу, автозаправних станцій, прокладання інженерних мереж та виконання інших робіт у межах смуги відведення автомобільних доріг та погодження проектів щодо будівництва, реконструкції і ремонту автомобільних доріг, залізничних переїздів, комплексів дорожнього сервісу та інших споруд у межах смуги відведення автомобільних доріг або червоних ліній міських вулиць і доріг (пункти 64 та 108), шляхом їх виключення із Закону № 3392-VI, а також внесення необхідних змін до Законів України «Про автомобільні дороги» та «Про дорожній рух».

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом про регуляторну політику, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, з урахуванням вимог статті 21 Закону про регуляторну політику, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є насамперед аналіз регуляторного впливу цього проекту акта.

Відповідно до вимог статті 1 Закону про регуляторну політику документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної політики, є аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ), який розробляється відповідно до вимог Методики аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Водночас наданий розробником АРВ до проекту Постанови містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним та не відповідає вимогам Методики, з огляду на таке.

Розділ VIII АРВ заповнений з порушенням вимог пункту 10 Методики, адже розробником серед визначеної кількості показників не наведені обов'язкові показники результативності регуляторного акта, такі як: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витратяться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта. Звертаємо також увагу, що обов'язкові показники результативності регуляторного акта, які визначені вимогами пункту 10 Методики, повинні бути не описовими, а кількісними та вимірювальними з відповідними базовими, аналітичними показниками.

Зазначаємо, що саме за допомогою показників результативності можна визначити, чи досягає регуляторний акт мети, заради якої його було прийнято. Тому показники результативності обов'язково визначаються, зважаючи на цілі конкретного регуляторного акта.

Зміст розділу IX АРВ не відповідає вимогам, встановленим статтею 10 Закону. Зокрема, розробником проекту некоректно визначені строки проведення повторного та періодичного відстежень.

З огляду на наведене, за результатами розгляду проекту Закону та АРВ встановлено, що проект регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, а саме: доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених вимогами статті 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності»; вимог статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

З урахуванням зазначеного, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо використання смуги відведення автомобільних доріг загального користування суб'єктами господарювання».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР

